

ยุทธอุบายของมารซาตาน

อจ.สมชาย พรหมไทยสงค์

จุดประสงค์ของการนำเสนอบทความนี้ เพื่อท่านผู้อ่านที่เป็นคริสเตียนจะได้เรียนรู้ถึงวิธีการของซาตานเมื่อมันโจมตีคู่ต่อสู้ เรียนรู้เป้าหมายในการโจมตีของมัน เรียนรู้อาวุธที่มันใช้ในการโจมตี เรียนรู้วัตถุประสงค์ในการโจมตีของมัน เรียนรู้ที่เราควรจะป้องกันตัวเราให้พ้นจากการโจมตีของมันได้อย่างไร? ในบทความนี้ ผมขอพูดถึงบุคคล 4 ท่านในพระคัมภีร์เดิม ที่ถูกมารซาตานโจมตีคือ ...เอวา – โยบ – ดาวิด และ โยชูวา ซึ่งการโจมตีบุคคลทั้ง 4 นั้นเราจะเห็นว่า เป้าหมายในการโจมตีอาวุธที่มันใช้ วัตถุประสงค์ที่มันต้องการ ในแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงขอท่านผู้อ่านได้โปรดพิจารณา ไปด้วยกันตามลำดับดังนี้

1. เป้าหมายของซาตานในการโจมตี

1.1) โจมตีที่จิตใจของเรา (เอวา)

เมื่อซาตานต้องการจะนำมนุษย์ชาย – หญิง คู่แรกให้ทำบาป มันก็เริ่มโจมตีที่จิตใจของเอวานั่นทันที

2 โครินธ์.11:3 บอกว่ามารล่อลวงเอวาคด้วยอุบาย เกรงว่ามันจะล่อลวงใจของท่านให้หลงไปด้วย

..

เอเฟซัส.4:17-24 ในพระคัมภีร์ตอนนี้ เราพบคำว่าใจถึง 3 ครั้งด้วยกันคือ... ใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ไร้สาระ

ใจที่แข็งกระด้างใจที่ปราศจากโอตตปปะ ซึ่งใจเหล่านี้ยังอยู่ใต้อ่านาจอของมารซาตาน ดังนั้นอาจารย์เปาโลจึงบอกว่า

โรม.12:2 อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่

* ทำไม ซาตานจึงโจมตีที่จิตใจของเรา

ก็เพราะใจของเราเป็นส่วนที่สำแดงพระฉายา หรือรูปแบบของพระเจ้านั่นเอง ใจของเราเป็นส่วนที่พระเจ้าติดต่อกับเรา เพื่อสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ ต่อเราผ่านทางจิตใจของเรา

* เหมือนกับโทรศัพท์ที่ถูกตัดสาย

ใช้ประโยชน์ไม่ได้ฉันใด ใจของเราที่อยู่ใต้อำนาจของมารชาตาก็ใช้ประโยชน์ไม่ได้ฉันนั้น ด้วยเหตุนี้เองชาตานจึงพยายาม ที่จะทำลายหรือควบคุมใจของเราให้อยู่ใต้อำนาจของมัน โดยมาล่อลวงใจของเรา ให้เชื่อและทำตามคำชักชวนของมัน มันจึงมีอีกชื่ออีกหนึ่งชื่อว่า “ผู้ล่อลวง”

ยอห์น.8:44 บอกว่ามารมันเป็นผู้ฆ่าคนเป็นผู้พutsch เพราะพ่อของมันคือการมสา

วิวรณ์.12:9 บอกว่ามันเป็นผู้ล่อลวงมนุษย์

2 ยอห์น.1:7 บอกว่ามีผู้ล่อลวง (ชาตาน) เป็นอันมากเที่ยวไปในโลกเพื่อจะไปล่อลวงมนุษย์ทั้งโลกให้ตกอยู่ใต้อำนาจของมัน

ปฐมกาล.3:1-7 บอกว่ามนุษย์คนแรกที่ยังไม่ล่อลวงก็คือเอวานั่นเองมันโน้มน้าวจิตใจของเอวาให้ทำตามคำชักชวนของมันจนสำเร็จ ตามเจตนารมณ์ของมัน

ดังนั้นเราต้องระวังรักษาจิตใจของเรา ให้อยู่ในสภาพที่ติดตลอดเวลา อย่าเปิดช่องโหว่ให้ชาตานเข้ามาลอบโจมตีจิตใจของเราได้

ฟิลิปปี.4:8 อาจารย์เปาโลเตือนเราทุกคนว่า ให้รู้จักใคร่ครวญดูว่าสิ่งใดที่จริงสิ่งใดที่น่านับถือ สิ่งใดที่ยุติธรรมสิ่งใดที่บริสุทธิ์สิ่งใดที่น่ารักสิ่งใดที่ทรงคุณสิ่งใดที่ล้ำเลิศสิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญก็ของใคร่ครวญดู ถ้าเห็นว่ามีสิ่งไหนที่ไม่จริง อย่าปล่อยให้สิ่งนั้นเข้ามาสู่จิตใจของเราได้เลย

ชาตานมันโจมตีจิตใจของเรา ทำให้เกิดความสงสัยเกิดความไม่แน่ใจในสิ่งต่าง ๆ ขึ้นในจิตใจของเราเหมือนกับมันทำให้เอวา เกิดความสงสัยในคำตรัสของพระเจ้าด้วย

จึงขอให้เราตั้งใจที่แน่วแน่อยู่ที่พระเจ้า อย่าสงสัยในพระสัญญาหรือคำตรัสใด ๆ ของพระองค์

อิสยาห์.26:3-4 บอกว่าใจที่แน่วแน่นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระเจ้าจงวางใจในพระเจ้าเป็นนิตย์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นศิลาที่มั่นคง

โรม.8:6 บอกว่าด้วยปีกใจอยู่ที่เนื้อหนังก็คือความตาย และปีกใจอยู่ที่พระวิญญาณก็คือชีวิตนิรันดร์ ขอพระเจ้าที่จะรักษาใจของเราไว้ ให้ปีกใจอยู่ที่พระวิญญาณ อย่าให้มารชาตานเข้ามานำใจของเราไปปักอยู่กับเนื้อหนังได้เลยนะ เพราะนั่นคือความพินาศนิรันดร์ด้วย

1.2) โจมตีที่ร่างกายของเรา (โยบ)

ถ้าชาตานไม่สามารถเอาชนะ หรือครอบงำความคิด จิตใจเราได้ มันก็จะเปลี่ยนเป้าหมายในการโจมตีไปที่ร่างกายของเราแต่มันจะกระทำไม่สำเร็จด้วยเพราะเรามียุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า ใน เอเฟซัส.6:10-20 นั้นปกป้องคุ้มครองเราไว้ และเมื่อมันเห็นว่าทำอะไรเราที่จิตใจไม่ได้แล้ว มันก็จะเปลี่ยนเป้าหมาย มาโจมตีที่ร่างกายของเรา

โยบ 2:1-7 บอกว่าซาตานมาโจมตีร่างกายของโยบด้วยการทำให้โยบเป็นผีร้ายทั้งตัว ตั้งแต่เท้าจรดศีรษะ ทุกข์ทรมานมาก และไม่ใช้โยบคนเดียวเท่านั้นที่ซาตานโจมตีที่ร่างกายเราพบในพระคัมภีร์ใหม่หลายคน ที่ถูกมารซาตานโจมตีที่ร่างกายเช่นกัน

มัทธิว.9:32-33 บอกว่าซาตานมันทำให้คนหนึ่งเป็นใบ้พูดไม่ได้ชั่วนาน

ลูกา.13:11-17 บอกว่าซาตานทำให้ผู้หญาคนหนึ่งมีโลหิตตกมา 18 ปี ร่างกายก็มีหลังโก่งเดินไม่ได้อยู่ในสภาพที่พิการ ทุกข์ทรมานมากทีเดียว

มัทธิว.17:14-18 บอกว่าซาตานทำให้เด็กคนหนึ่งป่วยเป็นโรคลมชัก ทุกข์ทรมานมากเพราะเด็กต้องตกน้ำตกไฟบ่อย ๆ

*** ทำไมซาตานจึงโจมตีร่างกายของเรามีเหตุผลที่น่าจะเชื่อถือได้ดังนี้**

ก.) เพราะร่างกายของเราเป็นวิหารของพระเจ้า

พระเจ้าต้องการที่จะให้เราให้เป็นอุปกรณของพระองค์ ที่จะให้ชาวโลกได้เห็นพระคริสต์ ในชีวิตของเราดังนั้นอาจารย์เปาโล จึงพูดไว้ใน

1 โครินธ์.6:19-20 ว่าร่างกายของเราเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตย์อยู่ในเรา เราไม่ใช่เจ้าของร่างกายของเรา พระเจ้าทรงซื้อเราไว้แล้ว ด้วยราคาสูง

ฟีลิปปี.1:20 บอกว่าเราจึงควรใช้ร่างกายของเรา เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์เท่านั้น .. เราเป็นตัวหนังสือของพระเจ้า

มัทธิว.5:16 บอกว่าเราเป็นเหมือนตะเกียง ที่ส่องแสงสว่างอยู่

พระเจ้าต้องการที่จะใช้ร่างกายของเรา เพื่อที่จะสำแดงพระคุณ และความรักของพระองค์ต่อมนุษยโลกแต่ซาตานก็ต้องการ ที่จะทำลายอุปกรณของพระเจ้าเสีย

ข.) ร่างกายของเราเป็นเครื่องมือของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทำงาน ของพระองค์ในโลกนี้พระองค์ทรงใช้มนุษย์เป็นเครื่องมือของพระองค์ ในการทำงานหลายอย่างสำเร็จ

ค.) ร่างกายของเราเป็นสมบัติของพระเจ้า

เรามีพระเจ้าอยู่ในชีวิตของเรา พระองค์ต้องการที่จะลงทุนฝ่ายวิญญาณ โดยผ่านทางชีวิตของเรา เพื่อผลที่เกิดขึ้นนั้น จะไปถึงผู้อื่นด้วย

2 โครินธ์.4:7 บอกว่าเรามีของมีค่าอยู่ในภาชนะดินเพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศเป็นของพระเจ้า

ง.) ร่างกายของเราเป็นที่ทดสอบของพระเจ้า

ร่างกายของเรา มีความสำคัญต่อพระเจ้า เราจะต้องดูแลรักษาให้ดี และใช้ร่างกายของเราในทางที่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเท่านั้น

1 โครินธ์.9:27 บอกว่าเราต้องดูแลร่างกายของเราให้พร้อมที่จะรับใช้พระองค์เสมอ

โรม .12:1 บอกว่าให้เราถวายร่างกายของเรา เป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า

และจากเหตุผลเหล่านี้เอง ที่ซาตานถึงคอยขiongที่จะทำลายร่างกายของเรา เพื่อไม่ให้เราใช้ร่างกายของเราในพระราชกิจของพระองค์ได้ หรือถ้าได้ก็อย่างไม่เต็มที่

1.3) โจมตีที่เจตนาหรือความตั้งใจของเรา (ดาวิด)

เราพบว่าหลายช่วงในชีวิตของกษัตริย์ดาวิด ที่ถูกซาตานควบคุมจิตใจ และได้ทำตามความต้องการของซาตาน

2 ซามูเอล.11:2-3 บอกว่า ดาวิดตั้งใจเอานางบัทเชบามาเป็นภรรยา และตั้งใจฆ่าอูริอาในความตั้งใจของดาวิดในครั้งนี้ มีซาตานอยู่เหนือความตั้งใจ

ความตั้งใจของเราในบางครั้งบางเรื่อง อาจจะมีซาตานควบคุมอยู่เหนือความตั้งใจของเราก็ได้ โดยเฉพาะความตั้งใจในแง่ลบ

อิสยาห์. 14:12-14 บอกว่าความผิดบาปแรกของซาตานเริ่มจากเจตนาหรือความตั้งใจในทางที่ผิดให้ดูคำว่า “ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ ที่สูงนั้น ข้าจะนั่งบน ณ ที่อุครไกลข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด”

ในบางครั้งชีวิตของเรา ก็เหมือนซาตาน ในตอนนี้ข้าจะทำอย่างไรใครจะทำไม่ ? ข้าจะคิดอย่างไร ไม่มีใครหรืออะไรมาเปลี่ยนได้ ... ชีวิตเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง ในจิตใจมีแต่ความยะโสโอหัง คิดแต่จะกำจัดผู้หนึ่งทำลายผู้หนึ่งไม่เห็นแก่ความเป็นพี่เป็นน้อง เพื่อนร่วมทุกข์ – สุขกัน

สุภาษิต.16:18 บอกว่าความเย่อหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย และจิตใจที่เยโสหน้าการล้ม

ในชีวิตแห่งการเป็นผู้นำคริสตจักร การเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ในทุกตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวังไว้ให้ดี อย่าให้ซาตาน มีอิทธิพลเหนือเจตนาหรือความตั้งใจของเราได้ และอย่าทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ขอให้เจตนาหรือความตั้งใจของเราอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณตลอดไป

1.4) โจมตีที่จิตสำนึกของเรา (โยชูวา)

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในสวรรค์ ณ ห้องพิพากษาโดยมีพระเจ้าเป็นผู้พิพากษา และมีโยชูวาผู้เป็นมหาปุโรหิตเป็นจำเลย และมีซาตานเป็นโจทก์ ยื่นฟ้องต่อพระเจ้าว่าโยชูวา..ทำผิดในเรื่องการแต่งกายสกปรก ซึ่งจริง ๆ แล้วมหาปุโรหิตจะต้องแต่งกายให้สะอาด และเรียบร้อยอยู่เสมอ

เศคาริยาห์.3:1-7 บอกว่า...พระเจ้าไม่สนใจคำฟ้องของซาตาน ไม่เอาผิดกับโยชูวามหาปุโรหิต แต่กลับยกโทษให้โยชูวา ที่จะมีสิทธิ์เข้าออกนอกในสถานที่นั้น (สวรรค์) ได้อย่างเป็นอิสระ

บางครั้งซาตาน อาจจะมากะซิบที่ข้างหูเราได้ว่าคุณไปสวรรค์ไม่ได้หรือเพราะคุณยังทำบาปอยู่เลิกเชื่อพระเจ้าหรือเลิกรับใช้พระเจ้าเถิด

โรม.8:1 บอกว่าการลงโทษจึงไม่มีแก่คนที่อยู่ในพระคริสต์

พระเจ้าได้ทรงยกโทษบาปต่าง ๆ นา ๆ ให้เราทั้งหมดแล้วทางพระเยซูคริสต์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงลงโทษเรา เพราะบาปของเราอีกแล้ว

2 โครินธ์.2:10-11 บอกว่ายกโทษให้ผู้อื่น เพราะเห็นแก่พระคริสต์ เพื่อไม่ให้มารซาตานมีชัยเหนือเรา เพราะเรารู้กลอุบายของมันแล้ว

เมื่อเรารู้ว่าอะไรคือ เป้าหมายในการโจมตีของซาตานนั้น เราจะต้องคอยระมัดระวังรักษา

1.) จิตใจของเรา อย่าให้อิทธิพลของซาตานเข้ามาครอบงำแต่ให้จิตใจของเราอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ ในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ในการเป็นผู้นำคริสตจักร/เป็นผู้รับใช้

2.) ร่างกายของเรา ให้สะอาดและแข็งแรงอยู่เสมอ เพื่อการปรนนิบัติรับใช้พระองค์ จะเกิดผลเป็นที่ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ตลอดไป

3.) ความตั้งใจหรือเจตนาของเรา ที่จะทำพันธกิจในการรับใช้ในต่าง ๆ นั้น ขอให้เป็นอย่างตามน้ำพระทัยของพระองค์ทุกประการด้วย

4.) จิตสำนึกของเรา ให้มีความมั่นใจในความเชื่อว่า เมื่อพระเจ้ายกโทษบาปให้เราแล้ว ทางพระเยซูคริสต์แล้ว พระองค์จะไม่ทรงลงโทษบาปของเราอีก ว่าซาตานจะฟ้องเราอย่างไรก็ตามจะไม่ทรงลงโทษในเรื่องบาปของเรา

2. อาวุธของมารซาตานในการใช้โจมตี

ในการโจมตีของซาตานที่มีต่อเรา ในแต่ละครั้งนั้นหรือแต่ละคนนั้น อาวุธที่มันใช้ในการโจมตีก็ไม่เหมือนกันเราจะดูจากบุคคลทั้ง 4 ท่านนี้เป็นตัวอย่าง และดูว่าในปัจจุบันนี้ ซาตานก็ใช้อาวุธเหล่านี้โจมตีเราด้วยเหมือนกันกับบุคคลทั้ง 4 ท่านนี้เลย อาวุธที่มันใช้คือ

2.1) การโกหกหรือมุสา...

เรามาลองดูซิว่า ซาตานมันใช้ขั้นตอนอะไรบ้างในการหลอกลวงเอวาลให้หลงเชื่อคำโกหกของมัน จนเอวายอมทำตามคำหลอกลวงของมันนั้น

ปฐมกาล.3:1-5 บอกขั้นตอนที่ซาตานได้ใช้เพื่อหลอกลวงเอวาดังนี้

ก.) ตั้งข้อสงสัยจากพระวจนะของพระเจ้า (1)

จริงหรือที่พระเจ้าตรัสเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ซาตานมันก็จะใช้ข้อนี้กับเราด้วยจริงหรือที่พระเจ้าตรัสเพราะในพระคัมภีร์เมื่อเราอ่านแล้ว อาจจะมีหลายเรื่องที่เราไม่เข้าใจ เราอาจจะตั้งข้อสงสัยว่ามันจริงหรือเปล่าก็ได้ ซาตานมันเก่งในเรื่องการโกหกด้วย เพราะเมื่อมันโกหก ก็มีคนเชื่อมันและทำตามมัน ยอห์น.8.44 บอกว่าซาตานมันไม่มีสัจจะมันพูดเท็จมันเป็นผู้สามันเป็นพ่อของการมุสา

ข.) มันปฏิเสธพระคำของพระเจ้า (4)

“เจ้าจะไม่ตายจริงดอก” ซาตานใช้กุศโลบาย อันแยบยลของมัน ที่ทำให้เราไม่ทันคิดหรือคิดไม่ถึง เข้ามาหลอกเราในเรื่องคำตรัสของพระเจ้าเมื่อเราเกิดความสงสัยในคำตรัสนั้น ว่ามันจริงหรือเปล่า การปฏิเสธคำตรัสนั้นก็คิดตามมาแน่

ค.) ซาตานให้คำของมันเข้าแทนคำตรัสของพระเจ้า (5)

ตาของเจ้าจะสว่างขึ้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้าจริง ๆ แล้ว อาดัม – เอวา ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า เขาจึงเป็นเหมือนพระเจ้าอยู่แล้ว แต่เขาอาจจะไม่รู้...ซาตานก็มาจับจุดนี้กระตุ่นเอวาลให้อยากเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น

และในทุกวันนี้เราเห็นว่า การกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์โลก กำลังเน้นไปในทางที่ลบหลู่คูหามันพระเจ้าและปฏิเสธพระองค์ เพราะมนุษย์ตกเป็นเครื่องมือของซาตานไปหลงเชื่อคำโกหกของมันมากกว่าที่จะเชื่อคำที่เป็นความจริงของพระเจ้า

ซาตานได้ชื่อว่าเป็นผู้หลอกลวงมนุษย์ทั้งโลก และมันกำลังใช้วิธีการแห่งการหลอกลวงของมันนี้ส่วนใหญ่ไปในทางการปลอมแปลงหมายถึงการทำให้หายจริงเมื่อซาตานเข้าไปหาเอวามันไม่ได้เข้าไปในสภาพตัวจริงของมัน แต่มันเข้าไปในรูปของมัน

ซาตานเป็นผู้ที่ปลอมแปลงและลอกเลียนแบบและในปัจจุบันนี้ มันสำแดงสิ่งเหล่านี้ออกมาในหลายรูปแบบแต่ที่พระเจ้าตรัสถึงในพระคัมภีร์ของพระองค์ก็มี

1.) คริสเตียนปลอม

คนพวกนี้จะเข้ามาปะปนอยู่กับพวกคริสเตียน ด้วยการทำตัวว่าเชื่อพระเจ้าเป็นคริสเตียน เป็นลูกของพระเจ้าแต่จริง ๆ แล้วเขาเป็นพลเมืองของซาตาน

มัทธิว.13:38 พระเยซูคริสต์ตรัสว่าแต่ข้าวละมานนั้นได้แก่พลเมืองของมารร้าย

ยอห์น.8:44 บอกว่าท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือมารซาตาน

2.) อัครทูต/ผู้ประกาศ/ผู้รับใช้ปลอม

ในคริสตจักรหรือองค์กรใหญ่ ๆ ปัจจุบันนี้ มีบุคลากรที่ทำพันธกิจในตำแหน่งและหน้าที่ต่าง ๆ อยู่เป็นจำนวนมากยากต่อการพิสูจน์ว่าใครจริงใครปลอม

2 โครินธ์.11:13-14 บอกว่า.. คนอย่างนั้นเป็นอัครทูตเทียม...เป็นคนงานที่หลอกลวงปลอมตัวมาเป็นทูตของพระคริสต์การกระทำอย่างนี้ไม่แปลกเลยเพราะซาตานก็ยังปลอมตัวเป็นทูตของความสว่าง

3.) พระกิตติคุณหรือข่าวประเสริฐปลอม

กาลาเทีย.1:8 ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นก็ถูกแช่งสาป

4.) คริสตจักรปลอม

บางคนอ้างตัวเป็นคริสตจักร (ผู้เชื่อ) ของพระเจ้าแต่จริง ๆ แล้วเขาเป็นคริสตจักรของซาตาน ปรนนิบัติและบูชาซาตาน มากกว่าปรนนิบัติพระเจ้า

วิวรณ์.2:9 บอกว่าเขาวัวเขาเป็นชาวยิวแต่หาได้เป็นไม่แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน

5.) คำเทศนา/สั่งสอนปลอม

ทุกวันนี้ผู้ที่เทศนาสั่งสอนในคริสตจักร หรือในการอบรมสัมมนาตามที่ต่าง ๆ นั้น จะคำนึงถึงว่าผู้ฟังว่าชอบฟังอะไร? ก็จะพูดถึงแต่สิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยไม่คำนึงถึงว่า พระคำของพระเจ้าสอนอะไร?

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มารซาตาน อยู่เบื้องหลังทั้งหมดเพราะอาวุธของมันคือการมูสา-โกหก หลอกลวง-และปลอมแปลงทำสิ่งที่ไม่จริงขึ้นมา เพื่อให้คนชอบ

1 ทิโมธี.4:1 บอกว่า...พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่องลอย และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ

2.2) ใช้ความทุกข์ทรมาน (โยบ)

ซาตานต้องการที่จะควบคุมเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่รอบเราและต้องการแคะดั่งตัวเรา เพื่อให้เราหรือครอบครัวเกิดความทุกข์..ความทุกข์ทรมานเป็นอาวุธที่มารซาตานใช้โจมตีโยบและเราด้วย

ลูกา.22:31-32 บอกว่าซีโมนเอ๋ย ซาตานได้ขอพวกท่านไว้ เพื่อที่จะฝักร้อนเหมือนข้าวสาลี แต่เราได้อธิษฐานเพื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะได้ไม่ขาด

ความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นกับเรา ไม่ใช่ทุกอย่างที่มาจากซาตาน เราต้องพิจารณาว่าความทุกข์ชนิดไหนเกิดมาจากธรรมชาติ เช่น ความแก่ลงของสังขารร่างกาย อันเป็นผลมาจากบาป และชนิดไหนมาจากมารซาตานซึ่งในบางครั้งพระเจ้าเอง เป็นผู้อนุญาตให้ความทุกข์นั้นเกิดขึ้นกับเราเพื่อที่จะฝึกวินัยและทดสอบเรา

ฮีบรู.12:5-6 บอกว่า ท่านได้ล้มคำเตือน ที่พระองค์ได้เตือนท่านในฐานะเป็นบุตรว่าบุตรชายของเราเอ๋ย อย่าละเลยการตีสอน อย่าท้อถอยเมื่อพระองค์ทรงตีสอนนั้น เพราะพระองค์ตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก

2.3) ใช้ความเย่อหยิ่ง (ดาวิด)

ความเย่อหยิ่งจองหอง มักเกิดขึ้นได้ในจิตใจของผู้ที่คิดว่าตัวเองประสบผลสำเร็จ ในชีวิตแห่งการรับใช้ และชีวิตส่วนตัว - ครอบครัว แล้วที่เป็นอยู่เช่นนี้เพราะเขาคิดว่า ความสำเร็จเหล่านี้มาจากความเก่งกล้าสามารถของเขานั้นเอง

ดาวิดก็เหมือนกัน เขาคิดว่าเขาเก่ง เพราะเขาเลี้ยงแกะก็เก่งเล่นดนตรีก็เก่ง รบชนะศัตรูก็หลายครั้งหลายหนปกครองบ้านเมืองก็เก่ง และยังมีความเก่งของดาวิดอีกมากมาย และจากสิ่งเหล่านี้เอง ที่ทำให้ดาวิดตกหลุมพรางของซาตาน จึงเกิดมีจิตใจที่เย่อหยิ่งขึ้น

ทุกวันนี้ เราเคยพบเห็นคนอย่างดาวิดในตอนนี้ในคริสตจักรของเราบ้างไหม? พระเจ้าประทานความสามารถให้เขาหลายอย่าง แต่แทนที่เขาจะขอบพระคุณพระเจ้า และถวายพระเกียรติกับพระองค์ ด้วยความสามารถนั้น

แต่ตรงกันข้าม เขากลับเอาสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุ แสดงความเย่อหยิ่งยโสขึ้นมา แล้วก็ดูถูกดูหมิ่นผู้อื่นที่ด้อยกว่าเขาท่านเป็นอย่างนี้ไหม? ถ้าเป็นขอให้ท่านรู้ไว้ว่าท่านกำลังจะตกหลุมพรางของซาตานเข้าแล้ว

ที่ผ่านมา เราเห็นว่าดาวิดทำผิดบาป 2 ด้านด้วยกัน และในทั้งสองด้านนั้น มีผลที่ใหญ่หลวงเกิดขึ้นตามมาคือ

ด้านเนื้อหนัง

ดาวิดทำผิดด้วยการไปเอานางบัทเชบามาเป็นภรรยา ผลที่เกิดขึ้นมา ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเขา ต้องตายถึง 4 คนคือลูกที่เกิดกับนางบัทเชบาตาย อุรีอาสามีของนางบัทเชบาถูกฆ่าตาย อัมโมนตาย เพราะถูกอับราโลมฆ่า อับราโลมตายเพราะถูกโยอาบฆ่า

ด้านจิตวิญญาณ

ดาวิดทำผิดด้วยการสั่งให้มีการนับจำนวนประชากรผลที่เกิดตาม คือมีคนต้องตายด้วยโรคระบาดถึง 70,000 คน

2 โครินธ์.7:1 บอกว่าให้ชำระตัวเรา ให้ปราศจากมลทินทุกอย่าง ของเนื้อหนังและวิญญาณจึงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วน โดยความเกรงกลัวพระเจ้า

บางทีเราอาจบอกว่า เราไม่ได้ทำผิดบาปทางเนื้อหนัง เช่น ล่วงประเวณีลักขโมย คำพ่อแม่ผู้อื่น หรืออีกหลาย ๆ อย่างก็ตาม แต่เราอาจทำผิดบาปทางฝ่ายจิตวิญญาณก็ได้ดูตัวอย่างจากเรื่องบุตรน้อยผู้หลงหาย ลูกา.15:11-32

บุตรน้อยทำความผิดบาปทางเนื้อหนังเช่น ผลาญทรัพย์เล่นการพนัน กินเหล้า เทียวผู้หญิง ใช้จ่ายเงินบำรุงบำเรอเนื้อหนังของตัวเอง จนเกือบเอาชีวิตไม่รอด บุตรคนโตทำความผิดด้านจิตวิญญาณเช่น การไม่ยอมให้อภัย ไม่ยอมให้ความเห็นใจ มีจิตใจที่ดำไม่ยอมขอโทษ มีความเย่อหยิ่ง

1 เปโตร.5:5-6 บอกว่า ให้ท่านทุกคนมีความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน เพราะพระเจ้าทรงต่อสู้กับผู้ที่อวดตัวเอง และทรงสำแดงพระคุณแก่คนที่อ่อนน้อมถ่อมตน

ท่านอาจจะมีความรู้สึกรู้ว่า การนับจำนวนอิสราเอลของดาวิด ไม่น่าจะเป็นการทำผิดอะไรเพราะในสมัยของโมเสส ก็มีกรนับจำนวนประชากรอิสราเอลเหมือนกัน จึงขอให้ท่านลองเปรียบเทียบกันดูว่าความแตกต่างของการนับจำนวนอิสราเอลแตกต่างกันอย่างไร?

อพยพ.30: 11-16 โมเสสสั่งให้นับจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ชายที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ถวายเงินคนละครึ่งเชเชล เพื่อเป็นค่าไถ่และคิดถึงการทรงไถ่ของพระเจ้า

1 พงศาวดาร.21:1-2 ดาวิดสั่งให้นับจุดประสงค์เพื่อเกียรติของเขาเอง ไม่ใช่เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ความเย่อหยิ่งเป็นแรงจูงใจให้เขาทำเช่นนี้ ซาตานเลยยึดเอาความตั้งใจของเขา ให้หันแก่ตัวเขาเอง เขาไม่ได้ทำการนี้ด้วยเห็นแก่พระเจ้า เขาคิดว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญไม่ต้องฟังใคร

ในทุกวันนี้เราพบกับคนประเภทนี้เยอะในคริสตจักร อยากเป็นใหญ่เป็นโต...พอไม่เป็นดังที่ต้องการก็แยกตัวประเภทดังชนิดงั้นน้อยชะงัดงอนงอนนอยแยกวง เมื่อมีอำนาจในการปกครอง ก็ใช้อำนาจที่พระเจ้าประทานให้ นั้น ไปในทางที่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเองเท่านั้น ช่มเหง ดูถูกดูหมิ่นผู้ที่อยู่ต่ำ

กว่าทั้งฐานะและตำแหน่งเบื้องหลังของอาการเหล่านี้ก็คือความเยอหยิ่งนั่นเอง บุคคลพวกนี้เป็นประเภทแลหน้าแต่ไม่เหลียวหลังดูคำสอนในพระคัมภีร์เลย

1. ทิโมธี.3:6 บอกว่าอย่าให้คนกลับใจใหม่ ๆ มาเป็นผู้ปกครองคริสตจักร เกรงว่าเขาอาจจะยโส

1 ทิโมธี.6:3-5 บอกว่าคนที่ไม่ยอมเห็นด้วยกับพระวจนะอันมีหลักของพระเยซูคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนทงตัวและเป็นเหตุให้เกิดการอิจฉากันการทะเลาะวิวาทกันการกล่าวร้ายกัน...การไม่ไว้วางใจกัน การคำทอกันระหว่างผู้ที่มิไจธรรมและไร้ความสัตย์จริง

เราต้องคอยระวังให้ดี เพราะซาตานต้องการที่จะทำงานในคริสตจักรด้วยเพื่อคอยขัดขวางพันธกิจของพระเจ้าและมันก็อาศัยเราเป็นทางผ่านของมัน มันจึงทำให้เราเกิดความเยอหยิ่ง เพราะความเยอหยิ่ง เป็นอาวุธอันร้ายแรงอย่างหนึ่งของมาร ที่มันใช้ด้วย

2.4) ใช้การกล่าวโทษ (โยชูวา)

เวลาที่ซาตาน มาพูดถึงเรื่องพระเจ้ากับเรามันพูดโกหกเหมือนกับที่มันเข้าไปพูดกับเอวา ปฐมกาล.3:1-5

แต่เวลามันพูดถึงเรื่องเรากับพระเจ้า บางครั้งมันพูดจริง เพราะมันกำลังฟ้องเราต่อพระเจ้าหากเราทำผิดอะไรสักอย่างเช่น

ปฐมกาล.12:10-20 บอกว่า อับราม โกหกในเรื่องภรรยา เราอาจจะโกหกในเรื่องต่าง ๆ มากมาย

2 ซามูเอล.11:1-5 บอกว่าดาวิดล่วงประเวณีกับนางบัทเชบา เราอาจจะล่วงประเวณีจริง ๆ ก็ได้

ลูกา.22:54-62 บอกว่า เปโตรปฏิเสธพระเยซูถึง 3 ครั้ง...เราอาจปฏิเสธพระเยซูในบางเรื่องก็ได้

ซาตานก็จะกล่าวโทษเราว่า ถ้าทำอย่างนี้พูดอย่างนี้คืออย่างนี้เป็นผู้นำคริสตจักรต่อไปไม่ได้เป็นผู้รับใช้ในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ไม่ได้เป็นคริสเตียนต่อไปไม่ได้...เมื่อเป็นอย่างนี้ ก็จะทำให้เรารู้สึกท้อแท้เสียใจและไม่อยากเป็นผู้รับใช้เป็นคริสเตียนอีกต่อไป

ในบางครั้งเราต้องพิจารณาว่า ความเสียใจเกิดขึ้นกับเรา ในเรื่องการทำผิดนั้น มาจากการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือมาจากมารซาตาน ถ้ามาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็เพื่อนำเราให้กลับใจเริ่มต้นที่ดีใหม่กับพระเจ้า แต่ถ้ามาจากการกล่าวโทษของซาตานแล้ว ก็จะนำเราไปสู่การพ่ายแพ้ที่ยับเยินเลยทีเดียวเราจึงต้องพิจารณาคู่ก่อน.

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 309 มีนาคม – เมษายน 2006, หน้า 24-29.